

Sygn. akt I C 868/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Grajewie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Robert Kotowicz

Protokolant Mirosława Milewska

po rozpoznaniu w dniu 27.09.2018 r. w Grajewie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. L.

przeciwko J. K. (1)

o zapłatę

1. powództwo oddała;
2. zasądza od powódki M. L. na rzecz pozwanego J. K. (1) kwotę 917 złotych (dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;
3. zasądza od powódki M. L. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Grajewie kwotę 276,31 złotych (dwieście siedemdziesiąt sześć złotych trzydzieści jeden groszy) tytułem poniesionych wydatków.

Sygn. akt I C 868/17

UZASADNIENIE

Powódka M. L. w pozwie skierowanym przeciwko J. K. (1) prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą J. K. (1) Przedsiębiorstwo Handlowo Produkcyjne (...) z siedzibą w S., gm. G. wniosła o zasądzenie od pozwanego na jej rzecz kwoty 2.000 złotych z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 25.10.2017 r. do dnia zapłaty z tytułu odstąpienia od umowy wadliwie wykonanej bramy wjazdowej. Wniosła także o zasądzenie kosztów procesu.

Pozwany wniosł o oddalenie powództwa.

Podniósł, zamontował bramę i furtkę zgodnie z życzeniem powódki., która była obecna przy montażu i nadzorowała prace. Dodał, iż uprzedził powódkę, że należałoby wymienić również słupki, lecz ta nie zgodziła się na to.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

M. L. jesienią 2016 roku zawarła z J. K. (1) prowadzącym działalność gospodarczą, polegającą na produkcji narzędzi, ustną umowę na demontaż starej bramy oraz wykonanie i zamontowanie bramy wjazdowej z furtką na jej posesji w D.. Przekazała J. K. (1) zaliczkę w kwocie 200 zł na poczet wykonania prac.

Po około dwóch tygodniach J. K. (2) zamontował bramę na dotychczasowych słupkach. Uprzedził przed tym zamawiającą, iż słupki powinny zostać wymienione, ta jednak nie zgodziła się. Zamontował również furtkę, zgodnie z życzeniem M. L. otwieraną na zewnątrz.

M. L. była obecna przy wykonywaniu powyższych prac.

Po zamontowaniu bramy wjazdowej i furtki otrzymał resztę należności. w kwocie 1.800 zł.

Początkowo nie było problemów z zamykaniem bramy, jednak po okresie zimowym skrzydła bramy przestały zbiegać się w poziomie, uniemożliwiając jej zamknięcie.

W dniu 16.10.2017 r. M. L. wystosowała do J. K. (1) pismo zakreślając termin 2 dni na usunięcie wad, równocześnie z oświadczeniem o odstąpieniu od umowy w razie bezskutecznego upływu terminu, wzywając jednocześnie do zabrania przedmiotu umowy w ciągu 3 dni w przypadku nie przystąpienia do naprawy i zwrotu 2.000 zł.

J. K. (1) nie dokonał naprawy, ani też nie zwrócił 2.000 zł

Powyższy stan faktyczny ustalono w oparciu o: zdjęcia (k.6-7, k.92), zeznania świadka Ł. C. (1) (k.93-93v.), zeznania pozwanego J. K. (1) (k.94) oraz częściowo w oparciu o zeznania świadków E. P. (k.21-22) oraz J. K. (3) (k.88v.), zeznania stron: powódki M. L. (k.93v.).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jest niezasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie sądu niniejsza sprawa powinna być rozważana w oparciu o przepisy art. 627 k.c. i następne.

Zgodnie z treścią art. 627 k.c.: „Przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia”.

Umowę o dzieło zalicza się do grupy zobowiązań rezultatu. Dzieło ma być zatem rezultatem zamierzonym przez strony. Ryzyko nieosiągnięcia rezultatu zawsze obciąża przyjmującego zamówienie, chyba, że zachodzą okoliczności określone w art. 634 k.c. lub art. 638 § 1 k.c.

W niniejszej sprawie poza sporem jest, że zamontowana przez pozwanego furtka otwiera się na zewnątrz, tj. niezgodnie ze sztuką budowlaną, a skrzydła bramy nie zbiegają się w poziomie, uniemożliwiając jej zamknięcie – co wynika z opinii biegłego sądowego W. J. (k.56-70), niekwestionowanej przez żadną ze stron oraz zeznań świadków E. P. (k.21-22) oraz J. K. (3) (k.88v.)

Zadaniem sądu było rozstrzygnięcie, czy wady te obciążają pozwanego, czy też wynikają z niewłaściwego „materiału” dostarczonego przez powódkę, o czym pozwany, jak twierdzi, ją uprzedził.

Przepis art. 634 k.c. stanowi, że: „Jeżeli materiał dostarczony przez zamawiającego nie nadaje się do prawidłowego wykonania dzieła albo jeżeli zajdą inne okoliczności, które mogą przeszkodzić prawidłowemu wykonaniu, przyjmujący zamówienie powinien niezwłocznie zawiadomić o tym zamawiającego”.

Natomiast zgodnie z art. 638 § 1 k.c.: „Do odpowiedzialności za wady dzieła stosuje się odpowiednio przepisy o rękojmi przy sprzedaży. Odpowiedzialność przyjmującego zamówienie jest wyłączona, jeżeli wada dzieła powstała z przyczyny tkwiącej w materiale dostarczonym przez zamawiającego”.

W ocenie sądu przeprowadzone w sprawie dowody pozwalają przyjąć, że stwierdzone wady bramy i furtki pozwanego nie obciążają, gdyż to powódka zażądała wprost, aby furtka otwierała się na zewnątrz, a brama została zamocowana na starych słupkach.

Świadczą o tym przede wszystkim zeznania świadka Ł. C. (1) (k.93-93v.) który podał, że powódka, zanim zamówiła bramę u pozwanego, stawiała się w firmie, w której pracował i chciała złożyć nietypowe zamówienie na bramę z kształtowników obitych blachą, którą chciała powiesić na istniejących słupkach. To właśnie świadek odesłał ją do firmy pozwanego.

W ocenie sądu zeznania tego świadka zasługują na wiarę. Są logiczne i spójne a świadek jest dla stron osobą obcą i nie ma żadnego interesu w tym, aby pomagać którejkolwiek ze stron.

W świetle jego zeznań na wiarę zasługują również zeznania pozwanego (k.94), który na rozprawie stwierdził, że uprzedzał powódkę, że beton w starych słupkach jest słaby i należałoby go wymienić, lecz powódka sobie tego nie życzyła. Również to powódka zażądała, aby furtka otwierała się na zewnątrz.

Mając powyższe dowody na uwadze sąd uznał, że to „materiał” dostarczony przez powódkę (słupki) nie nadawał się do prawidłowego wykonania dzieła, o czym pozwany powódkę uprzedził, tym samym zwalniając się w świetle powołanych wyżej przepisów z odpowiedzialności za wady dzieła.

Sąd nie dał natomiast wiary zeznaniom powódki M. L. (k.93v.) w zakresie, w którym twierdziła ona, iż myślała, że pozwany wymienił również słupki i że chciała, aby furtka otwierała się do środka.

Jej zeznania w tym zakresie są sprzeczne z omówionymi wyżej dowodami, które sąd uznał za wiarygodne.

Sprzeczne są również z logiką i zasadami doświadczenia życiowego oraz tym, co pozwana napisała w uzasadnieniu pozwu.

Bezspornym jest, iż powódka była obecna przy montażu bramy i furtki, tym samym musiała widzieć, że słupki nie były wymieniane.

Z zasad doświadczenia życiowego i logiki wynika, że nie jest możliwe jednoczesne wykonanie betonowej podmurówki pod słupki i przed jej stwardnieniem obciążenie słupków bramą.

Co więcej, w swoich zeznaniach powódka podała, iż już w czasie montażu stwierdziła, że furtka otwiera się nieprawidłowo.

W ocenie sądu jej zeznania są w tym zakresie nieprawdziwe nie tylko dlatego, że pozostają w sprzeczności z zeznaniami pozwanego i świadka Ł. C. (2), ale tym, co sama pisała w uzasadnieniu pozwu: „...zamontowałam furtkę w ten sposób, iż otwiera się ona na zewnątrz. Po wykryciu tej nieprawidłowości w ciągu kilku dni od montażu, zwróciłam się z prośbą do pozwanego o usunięcie powyższej usterki” (k.3).

Mając powyższe okoliczności na uwadze sąd, w oparciu o przepisy art. 627 k.c. w zw. z art. 634 k.c. w zw. z art. 638 § 1 k.c. powództwo oddalił.

Na marginesie należy zauważyć, że brama wykonana przez pozwanego posiada wady w postaci śladów korozji i braku należytej staranności wykonania (co wynika z opinii biegłego sądowego W. J. k.56-70), jednakże nie były one podnoszone przez stronę powodową i nie one były powodem odstąpienia od umowy.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., obciążając nimi powódkę – jako tę stronę, która przegrała – w całości.